

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Laymann, Paul

Dilingæ, 1666

Capitvlm II. Ex ratione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62559](#)

Ex ratione.

PARAPHRASIS.

Episcopus Conuentrensis pueris nondum decennē ætatem consecutis in Archidiaconatu Castrensi Ecclesiā quādam concessit, quæ interim laicorum imperio administrabantur. Id ægrè ferens Alexander III. mandat Episcopum corripi; ecclesiarum administrationem atque cultuam amotis laicis, idoneis Clericis committi, donec pueri ad ætatem legitimam perueniant: Insuper prohibet Episcopo, ne imposterum ecclesiā, nisi personis ætatem, & scientiam requisitam habentibus regendas committat; alioquin ipsi poenam decernendam, atq. concessiones seu institutiones irritas iudicandæ fore.

SYMMARIVM.

1. Episcopus non potest dispensare super ætate in sacris canonibus requisita ad beneficium.
2. Si Clerico ante ætatem requisitam beneficium collatum sit, Superior collationem irritare potest;
3. Beneficium curatum per Papa differentiationem alicui minori concessum, per clericum interea illud administrari debet, non laicum.

NO T A N D V M I. Episcopus non potest dispensare super ætate in sacris canonibus requisita ad beneficium. Ita etiam habetur in c. seq.

NO T A N D V M II. Si Clerico ante ætatem requisitam beneficium collatum sit, Superior collationem irritare potest: nisi malit eam dispensatiue tolerare; dummodo potestate prædictus sit dispensandi super defensum: vt in casu proposito Sum. Pontifex. Ceterum, si particulari alicuius ecclesiæ Collegatae decreto certa ætas in promouendis existatur, v. g. vt intra annum sacrum ordinem suffici-

obligatio sacrum ordinem suscipiendi intra annum post promotionem, iuxta Clement. 2. cod. tit. c. cum in cunctis, 7. §. Inferiora, de elect. Trident. sess. 22. c. 4. de reform. Vide quæ dixi in cit. c. cum in cunctis.

Id verò difficile est, quod hoc loco adiungitur, tametsi iusta causâ impediti sint Clerici beneficiati, quod minus sacrum ordinem beneficio suo annexum suscipiant, priuandos esse: cuius contrarium significatur in c. 1. de Clerico ægrotante, & expressius in cit. Clem. 2. de ætat. & qualit. Holtiens. in sum. hoc tit. princ. & c. commissa, 35. de elect. in 6. Innocent. & Anton. de Butrio super hoc c. Glossa in cit. Clem. 2. ver. impedimento, iura ita conciliant. Si iustum impedimentum ordinis requisiti suscipiendi ex culpa contractum sit, non excusat, præsertim si ante beneficij acceptationem præuisum fuerat. Sin verò absque culpa contractum sit impedimentum, id beneficiato obesse non debet. Sed non placet hæc distincio: Quia minus restringit textum: is enim absolute ait, non obstante impedimento iusto talem amouendum esse, maximè autem iustum est, si culpa non præcessit. Arbitror, aliter distinguendum esse. Vel impedimentum perpetuum, seu diu duraturum est, vel temporale. Si temporale, seu non longo tempore duraturum, vniuersim dici debet, institutum amoueri non posse; dummodò impedimentum ordinis suscipiendi iustum sit: tametsi forte ante beneficij acceptationem præuisum fuerit, vel culpa aliqua præcesserit: vt si in rixa Clericus debilitatus sit, quo minus constituto tempore ordinem requisitum suscipere queat, argum. c. vn. Ne Sede vacante, in 6. Sin autem perpetuum, seu diu duraturum impedimentum est, auferri debet beneficium: Cum enim beneficium detur propter officium, c. vlt. de re script. in 6. merito auferunt illi beneficium, qui ad præstandum officium, seu satisfacendum obligationi beneficij inhabilis redditus est,

c. vlt.

* * *

CAPITVLVM IV.

Eam te.

PARAPHRASIS.

Si ipere queant, tum Episcopus cum Capitali consensu dispensare non prohibetur: cum talis dispensatio in proprio ipsorum iure seu statuto fiat. Quod si autem literæ foundationis requirant, ut capellania v. g. Sacerdoti conferatur, utrum Episcopus dispensare possit, dixi lib. 4. Th. mor. tr. 2. c. 13. in q. 6. n. 13.

NOTANDVM III. Si aliquis per Papam dispensationem ad beneficium curatum promotus sit, qui ob ætatis defectum praesepsem non possit, debet interim administrator, seu Vicarius temporalis deputari, qui Clericus sit, non laicus: nam laici Ecclesiastica negotia gerere non debent, c. 2. de iudicijs.

CAPITVLUM III.

Indecorum.

SUMMARIUM.

Regimen Ecclesia minori quatuordecim annis committi non debet; maior ætas requiritur iuxta posteriores canones.

Ecclesiarum dignitates, seu personatus impuberi, seu minori x i v. annis committi non possunt: Et talis prouisio seu institutio ab Episcopis facta, irritanda erit, ipsius grauiter puniendi. Ita Alexander III. in hoc c. Sed postea editis canonibus maior ætas requirita fuit: videlicet si personatus, v. g. Decanatus, aut Archidiaconatus curam animatum annexam habent, anni xxiv. completi, et cum in cunctis, 7. §. inferiora, de elect. in Trident. sess. 24. c. 12. de reform. Ad dignitates vero seu personatus, quibus cura animarum annexa non est, xxii. anni completi, cit. c. 12. Ad reliqua vero simplicia beneficia, ordinarie ac per se loquendo, anni quatuordecim, saltem cepti, Trident. sess. 23. c. 6. de reformat. iun. declarat. Cardinal. Vide quæ dixi, in cit. §.

Inferiora.

* * *

Prohibet Alexander III. ne quisquam ad beneficium curatum instituatur, etiamsi literas Apostolicas afferat, nisi praeditus sit scientia, bonis moribus, atque ætate in Laterarense Concilio requisitis, et cum in cunctis, 7. de elect. Præterea iubet, ut qui plurium Ecclesiarum curam habent, quarum una ex alia non penderit, ij. remota appellatione, coguntur ad unam earum, quam maluerint, dimittendam: nisi ita tenues redditus habeant, ut proprios Sacerdotes alere non possint.

SUMMARIUM.

1. Si Papa iubeat alicui conferri beneficium, & licet in literis non exprimatur, intelligitur tamen conditio, si idoneus sit.
2. Ad beneficia curata potissimum requiruntur qualitates istae, scientia competens, morum honestas, & ætas legitima.
3. Qui habet duo beneficia curatas vel alterum personatum, aut dignitatem, ipsis iure priuatus existit prius habito, illudque dimittere debeat.
4. Si parochialis ecclesia tenues personatus habet, qui alendo sacerdoti non sufficiant, quomodo ab Episcopo prouidentiam?

NOTANDVM I. Si Papa iubeat alicui 1 conferri beneficium, et si in literis non exprimatur, intelligitur tamen conditio, si idoneus sit, iuxta c. cum adeo, 17. de reformat. Potissimum autem ad beneficia curata requiruntur qualitates istae. Scientia competens, morum honestas, & ætas legitima. Tametsi vero in ætate Pontifex dispensare possit, tamen non presumitur contra generalis Concilij decretum dispensare, nisi id exprimat, c. ex parte de Capellis Monachorum.

NOTA N-